

Del Rigor en la Ciencia

... En aquel Imperio, el Arte de la Cartografía logró tal Perfección que el mapa de una sola Provincia ocupaba toda una Ciudad, y el mapa del Imperio, toda una Provincia. Con el tiempo, estos Mapas Desmesurados no satisficieron y los Colegios de Cartógrafos levantaron un Mapa del Imperio, que tenía el tamaño del Imperio y coincidía puntualmente con él. Menos Adictas al Estudio de la Cartografía, las Generaciones Siguietes entendieron que ese dilatado Mapa era Inútil y no sin Impiedad lo entregaron a las Inclemencias del Sol y los Inviernos. En los desiertos del Oeste perduran despedazadas Ruinas del Mapa, habitadas por Animales y por Mendigos; en todo el País no hay otra reliquia de las Disciplinas Geográficas.

Suárez Miranda, *Viajes de Varones Prudentes*, Libro Cuarto, Cap. XLV, Lérida, 1658

On Exactitude in Science

... In that Empire, the Art of Cartography reached such Perfection that the map of a single Province occupied a whole City, and the map of the Empire a whole Province. In the course of time, these Disproportionate Maps were found wanting, and the Colleges of Cartographers elevated a Map of the Empire that was of the same scale as the Empire and coincided with it point for point. Less Fond of the Study of Cartography, Subsequent Generations understood that such an expanded Map was Useless, and not without Irreverence they abandoned it to the Inclemencies of the Sun and of Winters. In the deserts of the West, tattered Ruins of the Map still abide, inhabited by Animals and Beggars; in the whole Country there is no other relic of the Disciplines of Geography.

Suárez Miranda, *Travels of Prudent Men*, Book Four, Ch. XLV, Lérida, 1658

О Строгости у Науци

... У том је Царству Картографско Умеће достигло такво Савршенство да мапа једне једине Покрајине заузимаше читав један Град, а мапа Царства читаву једну Покрајину. Временом те Неизмерно велике Мапе нису више задовољавале и Удружења Картографа подигоше Мапу Царства која беше исте размере као Царство и с њим се тачно подудараше. Мање Опседнута Изучавањем Картографије, Потоња Поколења схватише да је тако проширена Мапа Некорисна и не без Презира препустише је Немилости Сунца и Зима. У Западним пустињама још трају раскомадане Рушевине Мапе, у којима бораве Животиње и Просјаци; у целој Земљи нема другог преостатка Географских Вештина.

Суарез Миранда, *Путовања Обазривих Мужева*, Књ. IV, Гл. XLV, Лерида, 1658.

De la Rigueur de la Science

... Dans cet Empire, l'Art de la Cartographie fut poussé à une telle Perfection que la carte d'une seule Province occupait toute une Ville et la carte de l'Empire toute une Province. Avec le temps, ces Cartes Démesurées cessèrent de donner satisfaction et les Collèges de Cartographes levèrent une Carte de l'Empire à l'échelle de l'Empire et qui coïncidait avec lui, point par point. Moins Passionnées pour l'Étude de la Cartographie, les Générations Suivantes comprirent que cette Carte dilatée était Inutile et non sans Impiété elles l'abandonnèrent à l'Inclémence du Soleil et des Hivers. Dans les déserts de l'Ouest subsistent des Ruines déchiquetées de la Carte, que des Animaux et des Mendians habitent; dans tout le Pays il n'y a plus d'autre trace des Disciplines Géographiques.

Suárez Miranda, *Voyages d'Hommes Prudents*, Livre Quatrième, Chap. XLV, Lérída, 1658

*

*

*

Another Thing

“That’s another thing we’ve learned from *your* Nation,” said Mein Herr, “map-making. But we’ve carried it much further than *you*. What do you consider the *largest* map that would be really useful?”

“About six inches to the mile.”

“Only *six inches!*” exclaimed Mein Herr. “We very soon got to six *yards* to the mile. Then we tried a *hundred* yards to the mile. And then came the grandest idea of all! We actually made a map of the country, on the scale of *a mile to the mile!*”

“Have you used it much?” I enquired.

“It has never been spread out, yet,” said Mein Herr: “the farmers objected: they said it would cover the whole country and shut out the sunlight! So we now use the country itself, as its own map, and I assure you it does nearly as well. ...”

Lewis Carroll, *Sylvie and Bruno Concluded*, Macmillan, London, 1893, Ch. XI, p. 169